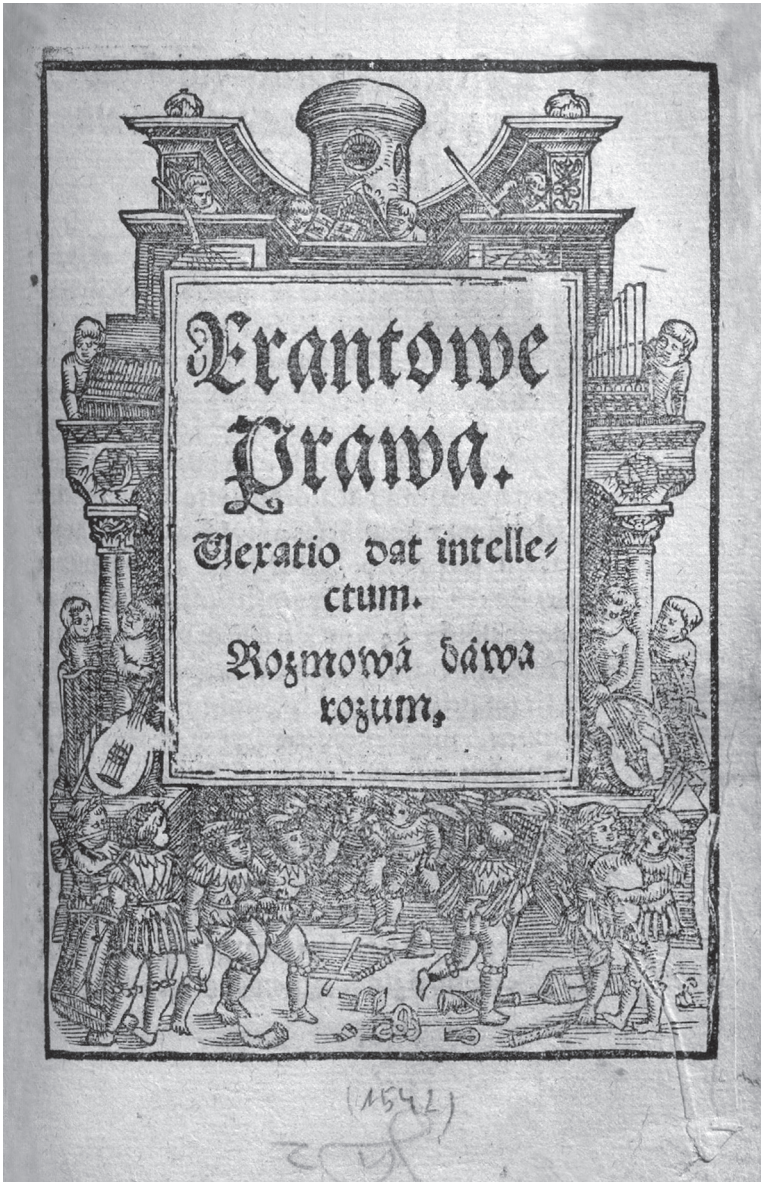

(1542)

Jan Frántá Hánusowi zkotnikowi z dobrego towárzystwá zdrowia życzy.

PAnie Jánussu miły/ iesliże w społecznym towárzystwie/ y też wspolecznym żywotá widzeniu ze czcią á pochwałą chcesz obcowáć cnością/ iedno áby był obdárzon/ potrzebá iest/ ktoraż cnosć ná zwáná może być ochotnosć/ wymownosć/ álbo vciechá wrozmowach/ álbo iedno ná práwienie á lekárstwo niedostátkow ciáłá/ iest opuściwszy prace á stárosć/ vdziáłáć sobie odpoczynienia przez śmiech niciáki á krotofile/ iákoż tym obyczáiem czynią Krolowie y wielcy pánowie/ przeto sobie chowáią błazny á śmiesśne osoby/ gdyby sie im stesknito wusitowániu á wprácy áby pomocnili mocy żywotow swych. Tákież z bożego przykazánia vstáwion iest dzień swiety áby człowiek po pracy odpoczynął. Tákież ziednał nam bog noc áby człowiek po pracy odpoczinął á vrzez sen swoy náprawił szkody żywotá swego. Ták też zimá leniwego oraczá/ co letnym czásem przez swą prace y robotę orząc sieiąc zemdlał ná ziele swim/ á zimie leżąc: odpoczywáiąc z swą

UNIV.-BIBL. ERLANGEN